

EUB-4/2010.
(EUB-4/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2010. június 15-én, kedden, 9 óra 03 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Ivan Bandić, Horvátország budapesti nagykövetének tájékoztatója Horvátország európai uniós csatlakozására történő felkészüléséről</i>	5
<i>Az elnök felvezető hozzászólása</i>	5
<i>Ivan Bandić tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Ivan Bandić reflexiója</i>	10
<i>Döntés az előző ciklusban indított, folyamatban lévő egyeztetési eljárásokról</i>	14
<i>Elnöki tájékoztató</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	15
<i>Egyebek</i>	15
<i>Elnöki zárszó</i>	15

Napirendi javaslat

1. Ivan Bandić, Horvátország budapesti nagykövetének tájékoztatója Horvátország európai uniós csatlakozására történő felkészüléséről
2. Döntés az előző ciklusban indított, folyamatban lévő egyeztetési eljárásokról

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke
Bebes István (Fidesz)
Dr. Braun Márton (Fidesz)
Ékes József (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz)
Ivanics Ferenc (Fidesz)
Lipők Sándor (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
Nógrádi Zoltán (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz)
Ughy Attila (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Káli Sándor (MSZP)
Balczó Zoltán (Jobbik)
Bana Tibor (Jobbik)
Samu Tamás Gergő (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Braun Márton (Fidesz) megérkezéséig Ékes Józsefnek (Fidesz)
Dr. Botka László (MSZP) Káli Sándornak (MSZP)

Meghívott

Ivan Bandić, Horvátország budapesti nagykövete

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 03 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm a frakciók munkatársait, a meghívott szakértőket, a sajtó igen tisztelt képviselőit és a napirendi pont előadóját.

Megállapítom a jelenléti ív alapján és az eseti képviseleti megbízások alapján, aminek a felsorolása a következő: Káli Sándor képviselő úr képviseli Botka Lászlót és Ékes József képviselő úr Braun Márton képviselő urat, hogy bizottságunk határozatképes.

Képviselőtársaim megkapták a törvényi előírásnak megfelelően a tervezett napirendi pontokat. Elsőbben is Ivan Bandić, Horvátország budapesti nagykövetének tájékoztatását hallgatjuk meg Horvátország európai uniós csatlakozására történő felkészüléséről, a 2. napirendi pont: döntés az előző ciklusban indított, folyamatban lévő egyeztetési eljárásokról.

Tisztelettel kérdezem, hogy van-e ezzel kapcsolatban valakinek megjegyzése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Akkor szavazásra teszem fel: Ki az, aki támogatja a napirendi pontokat? *(Szavazás.)* Ellenpróbát kérek! *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)*

Megállapítom a jegyzőkönyv számára, hogy a bizottságunk egyhangúlag elfogadta a napirendi pontok tárgyalását.

Elsőbben is szeretném köszönten Vinnai Győző képviselőtársamat, aki bizottságunknak az új tagja. *(Dr. Vinnai Győző: Jó napot kívánok!)* Jó munkát kívánok a képviselő úrnak az Országgyűlés legfontosabb bizottságában! *(Derűltég.)*

Ivan Bandić, Horvátország budapesti nagykövetének tájékoztatója Horvátország európai uniós csatlakozására történő felkészüléséről

Az elnök felvezető hozzászólása

Tisztelt Bizottság! 1. napirendi pontunk Ivan Bandić, Horvátország budapesti nagykövetének tájékoztatója Horvátország európai uniós csatlakozására történő felkészüléséről. Engedjék meg, hogy bizottságunk nevében tisztelettel és szeretettel köszöntsem a nagykövet urat. Nyugodtan mondhatom, hogy a nagykövet úr bizottságunknak a barátja, hiszen immáron másodszor hallgatjuk meg a nagykövet urat, másodszor folytat konzultációt bizottságunkkal.

Engedjék meg, hogy nagyon röviden, néhány szóban összefoglaljam, hogy hogyan is állnak a csatlakozási tárgyalások, hiszen ez az egyik olyan fontos kérdés, ami, úgy hiszem, nemcsak a horvát, hanem a magyar közvéleményt is foglalkoztatja. Visszaemlékszem Magyarország uniós csatlakozási tárgyalásaira: a bizottságunk is mindig nagy figyelemmel kísérte, hogy hány fejezetet zártunk le vagy hány fejezet került ideiglenes lezárásra, hiszen ennek nagy jelentősége van a végső szakaszba érkezett tárgyalásoknál. Ezért fontos, hogy Magyarország, a magyar közvélemény, a Magyar Országgyűlés szakbizottsága tájékozott legyen, hiszen számunkra rendkívül fontos, hogy Horvátország minél hamarabb csatlakozzon az Európai Unióhoz.

Nos, mint azt képviselőtársaim nyilván tudják, a csatlakozási tárgyalások 2005 októberében kezdődtek meg, a 35 tárgyalási fejezetből eddig 30 fejezet került megnyitásra és 18 pedig ideiglenes lezárásra. Az is közismert, hogy az Európai Bizottság az ilyenkor szokásos éves jelentését 2009 októberében hozta nyilvánosságra, és ezen jelentés alapján december 8-án az Általános Ügyek Tanácsa következtetéseiben megállapította, hogy a csatlakozási tárgyalások a végső szakaszba léptek. *(Bebes István megérkezik az ülésre.)*

Azonban azt is el kell mondanunk, és ezt is nyilván tudja a magyar közvélemény, hogy Szlovénia és Horvátország közel két évtizede tartó perlekedés középpontjában áll egy úgynevezett határvonal pontos megállapítása kapcsán. Ez a konfliktus bizony a horvát csatlakozási folyamatot jelentősen lelassította, hiszen például a szlovének, tiltakozásul az ellen, hogy a horvátok által a tárgyaláson benyújtott számos térkép és dokumentum a vitatott területet Horvátországhoz tartozónak tüntette fel, sajnos korábban több tárgyalási fejezet megnyitását megvétózták az Európai Unió horvát csatlakozási tárgyalásain.

Nos, örömmel értesültünk arról, hogy 2009 novemberében a két ország az arbitrage-megállapodásban megegyezett, és egyfajta referendum Szlovéniában 51,5 százalékkal jóváhagyta a fenti megállapodást, tehát ezzel megszűnt a horvát csatlakozásnak ez az akadálya. És nemcsak Horvátország, hanem mi is bízunk abban, hogy mindezek után 2010 év végén lezárhatják a csatlakozási tárgyalásokat, és számunkra külön öröm, hogy a csatlakozási szerződést jövőre, tehát a magyar európai uniós elnökség ideje alatt tudják aláírni. Természetesen ezután még következik egy hosszú procedúra, a jóváhagyás, ami nem lesz könnyű, hiszen ha jól megnézzük, 29 jóváhagyás kell, 27 európai uniós tagországtól, a horvát parlamentétől és az Európai Parlamentétől - de ez majd egy következő fejezet. Tehát mi nagyon reméljük, hogy ezt a tárgyalási folyamatot ez év végére le lehet zárni, és minden akadály elhárul az elől, hogy itt, Magyarországon, a magyar uniós elnökség alatt alá tudják írni. Ez Magyarország egyik külpolitikai prioritása, mint mondtuk korábban és amit most az új magyar kormány meg is fogalmazott, az európai uniós elnökség prioritásában szintén fontosnak tartjuk.

Tisztelt Nagykövet Úr! Várjuk rövid exozéját, hogy hogyan látja ön az uniós csatlakozás folyamatát, miben tud még Magyarország, illetve természetesen a bizottságunk segíteni. Öné a szó, nagykövet úr.

Ivan Bandić tájékoztatója

IVAN BANDIĆ, Horvátország budapesti nagykövete: *(Szavait tolmács fordítja.)* Szép jó reggelt kívánok mindenkinek! Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy önt személyesen, illetve a bizottság összes tagját üdvözöljem. Nagy örömmel szolgál ismét itt lenni önök előtt, és értesíteni önöket arról, hogyan is áll a horvát csatlakozási folyamat. Az elnök úr a bevezetőjében felvázolta a jelenlegi állapotot, illetve kiemelte azt, ami tulajdonképpen a legutóbbi két év során a horvát csatlakozási folyamat talán legnagyobb problémáját jelentette; itt a szomszédságproblémáról van szó, a Szlovéniával fenntartott kapcsolatainkról, mint ahogy önök is tudják. Nem szeretnék túl részletesen ebbe belemenni ezúttal, de a lényeg az, hogy körülbelül egy év időtartamban ezek a problémák visszavetették a horvát csatlakozási folyamatot. *(Balczó Zoltán megérkezik az ülésre.)*

Ami különösen fontos - ahogy az elnök úr is említette a bevezetőjében -, hogy sikerült november folyamán elérnünk az akkor az Európai Uniót elnöklő Svédország segítségével, hogy a bilaterális problémák leválasztásra kerüljenek a horvát európai integrációs folyamatról, illetve a tárgyalásról. Éppen ez a fontos, ebből is kiemelendő, hiszen vannak olyan spekulációk manapság is, hogy Szlovénia bizonyos kérdéseket, amelyek nyitottak és megoldatlanok a Horvát Köztársasággal, újra erre a szintre emelhet, és megpróbálja európai kereteken belül rendezni.

Bizonyára önök is tudják, az európai uniós tagállamok nagy többsége úgy gondolja, hogy a bilaterális jellegű problémákat külön kell választani, azaz nem történhet meg az, hogy az ilyen jellegű problémák blokkolják esetlegesen a csatlakozni kívánó ország tárgyalásait. Egyébként az említett problémákon kívül vannak egyéb nyitott kérdéseink is Szlovéniával, ilyen például a Ljubljanska Banka takarékszövetkezet kérdése, illetve a krskói atomerőmű ügye.

Nos, amit itt ki kell emelnünk, az a referendum, ami sikeresen zárult Szlovéniában, szűken ugyan, de sikert hozott. Ez nagyon jó üzenet számunkra, nagyon jó üzenet Szlovénia részére is, hiszen nem ők lesznek tulajdonképpen ilyen formában az az ország, amelyik meggátolhatja, blokkolhatja a horvát csatlakozási tárgyalásokat. Nagyon jó üzenet ez a régió számára is, tehát Délkelet-Európa számára, minden olyan ország számára, amely európai aspirációkkal rendelkezik. (*Samu Tamás Gergő megérkezik az ülésre.*)

Tehát, ami most Horvátországban várható, és amire számítunk, az a három fennmaradó tárgyalási fejezet megnyitása. Tulajdonképpen van még plusz két fejezet, de ezek inkább technikai jellegűek. Tehát a fennmaradó három fő tárgyalási fejezet megnyitására számítunk, ezek a 8.8. tárgyalási fejezet, azaz a piaci versenyre vonatkozó fejezet, valamint a 2-3., a külpolitikai. Mi arra számítunk, hogy vagy a júniusi, vagy pedig a júliusi kormányközi konferencián - kiemelném, hogy két kormányközi konferencia kerül megrendezésre - meg kívánjuk nyitni ezeket a fennmaradó tárgyalási fejezeteket, azaz az a lényeg, hogy június-július folyamán Horvátországban ezek a fejezetek a tervek szerint megnyitásra fognak kerülni. Ez még a spanyol elnökség idejébe esik.

Tehát még egyszer: a lényeg az, hogy minél gyorsabban meg tudjuk nyitni ezeket a fejezeteket, különösen a 23. fejezetet, amely az igazságszolgáltatás és alapjogok. Terveink szerint a határidő ezeknek a lezárására az év vége, de legkésőbb jövő év III. hó, azaz március lenne, tehát eddig szeretnénk ezeket lezárni. Még egyszer szeretném aláhúzni tehát, hogy Horvátország terve technikai értelemben év végéig lezárni a tárgyalásokat. A csatlakozási szerződést előkészítő munkacsoport tevékenysége valamilyen formában, elmondhatjuk, hogy már elkezdődött. (*Dr. Braun Márton megérkezik az ülésre.*) Illetve természetesen a prioritások prioritása az lesz, hogy a csatlakozási szerződést Magyarország elnökségének ideje alatt írjuk alá. Szinte el sem tudom mondani, mekkora öröm lenne számomra, hogyha ez ilyen formában sikerülne, és a csatlakozási szerződést a magyar elnökség ideje alatt írhatnánk alá. Hatalmas dolog lenne ez személyesen is számomra, nagy dolog, egy diplomata karrierje szempontjából óriási dolog, de Magyarország és Horvátország szempontjából is. Tulajdonképpen ilyen formában, mivel Magyarország volt annak idején az az ország, amelyik elsőként támogatta a NATO-tagságunkat, ratifikálta a NATO-protokollt, ilyen formában Magyarország lehetne az elsőként, amelyik ratifikálná az európai uniós csatlakozási szerződésünket is, és tulajdonképpen ez a lényege, a kicsúcsosodása annak, amiről beszélünk a legutóbbi húsz évben, ez tulajdonképpen mindennek a lényege, a két ország barátsága elsősorban. Engedjék meg, hogy ebből a szövegből köszönetet mondjak mindazért, amit Magyarország a legutóbbi húsz évben, Horvátország önállósodásának kezdetétől tett. Magyarország mindig egy kitartó barát, egy partner volt, és higgyék el, hogy mindezt a horvát nép sohasem fogja önöknek elfelejteni.

Most pedig egy mondatnál szeretnék visszatérni az elnök úr által elmondottakra, érinteni a 30 megnyitott, illetve a 18 lezárt tárgyalási fejezetet. Horvátország gyakorlatilag készen áll lezárni a pillanatnyilag még nyitva álló, fennmaradó 12 tárgyalási fejezetet is. A 12-ből 5 tulajdonképpen gyakorlatilag olyan fázisban van, hogy várjuk a következő kormányközi konferenciát, szinte olyan előkészítettségi fokon állnak ezek a fejezetek - a mérvadó mutatók rendelkezésre állnak -, hogy szinte holnap lezárhatjuk őket. Tulajdonképpen nem szeretném untatni önöket az egyes fejezeteket tárgyalva, azonban elmondhatjuk, hogy valójában a horvát fél tényleg kitartóan és nagyon szorgalmasan dolgozik ezeken. Meg kívánjuk tehát nyitni a három legfontosabb fejezetet, illetve ebben a három legfontosabb fejezetben van a kérdések kérdése, a legfontosabb 23-as fejezet, az igazságszolgáltatás és az alapjogok fejezete. Gyakorlatilag ezt meg kell tennünk, hiszen ha technikai értelemben nem látunk neki ennek, akkor nem állnak rendelkezésre azok az előfeltételek, hogy a megadott időkereteken belül le tudjuk zárni a teljes tárgyalási folyamatot.

Nem tudom, hogy mennyire ismerik ezt a problematikát a bizottságban ülő kollégák, folyamatosan visszatérek erre a 23-as igazságügyi fejezetre, ugyanis ez hátul egy csapdát rejt. Tulajdonképpen miről is van itt szó? Itt elsősorban Horvátország és a hágai Nemzetközi Bíróság kapcsolatáról van szó. Később, amikor a kérdéseiket fölteszik, részletesebben is tudok szólni erről a kérdéstről.

Előjáróban annyit, hogy tegnap találkoztak az Európai Unió külügyminiszterei Serge Brammertz főügyész úrral, aki prezentálta nekik a pillanatnyi helyzetet, és értékelte Horvátország és a hágai Nemzetközi Bíróság együttműködését. Az ő véleménye az, hogy Horvátország hitelesen lép föl ezen a területen, és ennek megfelelően biztosíthatom önöket, hogy ez a fejezet megnyitásra fog kerülni. Természetesen a fejezet megnyitása nem jelenti automatikusan annak a lezárását is. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy kell egy bizonyos idő, bizonyítanunk kell azt, hogy továbbra is hitelesen lépünk föl ezen a területen, illetve hogy betartjuk mindazokat a dolgokat, amelyekben megállapodtunk. Természetesen tudnék beszélni arról, hogy mi mindent tett a horvát kormány az együttműködés érdekében, alakult egy munkabizottság is, amely az elmúlt év során ezzel a kérdéskörrel foglalkozott, illetve egészen bizonyos vagyok abban is, hogy önök is úgy gondolják, Horvátország nem kockáztatná az európai uniós tagságát bizonyos dokumentumok vonatában, ezekkel összemosva.

Egészen nyíltan elmondanám, hogy tulajdonképpen egyes európai uniós tagállamok politikai álláspontjáról van itt szó elsősorban. Természetesen nincs ellenünk, hogy ez egy elvi álláspont legyen, de szeretnénk bizonyítani azt is, hogy Horvátországnak ezen a területen nincs semmifajta takargatnivalója. Tulajdonképpen konkrétan, amikor ezeket a dokumentumokat említem, az 1995-ös "Vihar" hadműveletről van szó, illetve a hadművelettel kapcsolatos tüzérségi naplókról. Ebben a fejezetben kiemelésre került, illetve föltek egy kérdést, hogy Knin bombázása túlzott volt-e vagy sem. Ezek a dokumentumok egy külön eljárás kapcsán is fontosak; a Gotovina tábornok ellen zajló eljárásról van szó.

Tehát egészen biztosan Horvátország ez idáig ezer és ezer különböző dokumentumot adott át, szolgáltatott be, itt tulajdonképpen csak 20 vagy 50 papíroldalról van szó, tehát egészen biztosak lehetnek abban, hogy Horvátország nem rejtegetne ilyen dokumentumokat. Egészen biztos, hogy Horvátország egyetlen felelős vezetője sem merne olyat tenni, hogy például ilyen dokumentumokat elrejtse, megsemmisítsen vagy bármi. A legfontosabb kérdés itt az, hogyan alakultak a dolgok 1995 óta, kinek volt hozzáférése a dokumentumokhoz, teljes ellenőrzés alatt álltak-e ezek a dokumentumok, mi történt időközben.

Azt is elmondanám, hogy tulajdonképpen nem tudjuk, hogy mekkora a terjedelme ezeknek a dokumentumoknak, hiszen még a főügyészség sem tudja pontosan, hogy hány oldalt is kér valójában, de egészen biztos, hogy senki és semmilyen szinten nem merne - anélkül, hogy a részletekbe belebocsátkoznék - bármit tenni, hogy ezeket a dokumentumokat elrejtse. Azonban el kellene azt is mondanom itt, hogy az ezzel kapcsolatosan kialakult álláspontok, a közhangulat nagymértékben frusztrálja nemcsak a horvát politikai elitet, hanem a horvát közvéleményt is, egy pillanatig sem megkérdőjelezve azt, hogy szükséges az együttműködés a hágai Nemzetközi Bírósággal. Próbálják egy pillanatra beleélni magukat, és elképzelni azt, mi történt Kninben - ugye, Knin bombázására gondolok -, illetve mi történt Vukovárott, ahol gyakorlatilag módszeresen és hónapokig gyilkoltak egy várost.

A Horvát Köztársaság, a horvát pártok, a horvát parlament elmondhatná minden oldalról, hogy Horvátországban konszenzussal rendelkezünk az Európai Unió kapcsán, és tényleg senki sem kéri meg a szükségességét annak, hogy együttműködjünk a hágai Nemzetközi Bírósággal, hiszen mindannyiunknak az az érdeke, hogy az igazság kiderüljön.

Túl messze mentünk már ebben a folyamatban előre, nem is jut eszünkbe megfordulni. A folyamatot végig szeretnénk vinni, nem elsősorban az Európai Unió kedvéért, hanem a horvát állampolgárok érdekében. Egyúttal azt gondolom, hogy az európai integráció nagyon

fontos a délkelet-európai szomszédok szempontjából is, nagyon fontos ez az Európai Uniónak, nagyon fontos Magyarországnak, hiszen véleményem szerint az Európai Unió nem lesz békés ház addig a pillanatig, amíg nem kerülnek ezek az államok is az európai családba, illetve, amíg nem lépnek az európai standardok, az európai fejlődés útjára. Teljesen nyíltak vagyunk mindenben, mi azt szeretnénk, ha a csatlakozási szerződés aláírása után tényleg teljes jogú európai uniós tagállammá válnánk, mindenfajta későbbi monitoringvizsgálatok és egyebek nélkül, és elmondhassuk azt, hogy az európai csatlakozási feladatot valójában teljesítettük.

Illetve még egy dolog, ami az önök számára fontos: az európai csatlakozási tárgyalásokkal összefüggően pillanatnyilag a horvát alkotmány módosításán dolgozunk, azaz szeretnénk azt harmonizálni az európai követelményekkel, gondolok itt az európai népszavazásra és hasonlókra. Ez tulajdonképpen nagyon gyorsan meg fog történni, július folyamán már gyakorlatilag pontot tehetünk ennek a folyamatnak a végére.

Említettem már, hogy politikai konszenzus van nálunk az európai ügyek kapcsán. Az alkotmánymódosítás is bizonyítja ezt, hiszen kétharmados többségre van szükség az elfogadásához. Ezzel kapcsolatosan a két legnagyobb párt, a HDZ, a Horvát Demokratikus Közösség és az SDP, a Szociáldemokrata Párt maximálisan konszenzusos megállapodás keretein belül működik együtt.

Én most itt megállnék, és természetesen, hogyha kérdéseik vannak, nagyon szívesen állok az önök rendelkezésére. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Nagyon köszönöm a nagykövet úr előadását. A bizottságunk abban a szerencsés helyzetben van, hogy Firtl Mátyás alelnök úrnak komoly horvát gyökerei vannak, így nemcsak a bizottságunk, hanem az alelnök úr is mindent megtesz azért, hogy ez a kapcsolat továbbra is harmonikus legyen.

A kérdések köre következik, tisztelt képviselőtársaim. Elsőbben is megadom a szót az alelnök úrnak.

FIRTL MÁTYÁS (Fidesz), a bizottság alelnöke: *(Horvát nyelven:)* Azt mondtam, hogy nagy tisztelettel, szeretettel köszöntöm a nagykövet urat, és elmondtam neki, hogy az elmúlt négy évben a mi bizottságunk, az Európai ügyek bizottsága mindent megtett annak érdekében, hogy segítse az úton, azon az úton, hogy Horvátország bekerüljön az Európai Unióba.

Nagyon fontos az, hogy Horvátország be tudta zárni azt a problémát, azt a Szlovéniával felmerült problémás kérdést, amit itt már az elnök úr is említett és a nagykövet úr is, hogy a népszavazás úgy döntött, hogy valóban megteszi a megállapodást. Nekünk, nekem mint a bizottság alelnökének nagyon fontos volna, hogy 2011-ben Horvátország valóban bejusson az Európai Unióba, de mi biztosak vagyunk abban, hogy ez be is jön. Magyarországnak és Horvátországnak nincs semmilyen problémája az együttműködésben. Azt mondtam, hogy ha Horvátország bekerül az Európai Unióba, akkor egy nagy lehetőség nyílik arra, hogy a közép-európai kezdeményezések terén egy jó együttműködést tudjon kialakulni, ami Horvátország és Magyarország számára is fontos lehet.

És végül megköszönöm a nagykövet úrnak azt, hogy vele együtt tudunk dolgozni a horvát kisebbségért itt, ami a megyék és a települések között működik. Végezetül: bízunk benne, hogy 2014-ben a kisebbségeknek horvát képviselője is lehet a magyar parlamentben. Engedje meg, hogy két-három kérdést feltegyek, de ezt már magyarul.

A nagykövet úr bizonyára ismeri a magyar földkérdéssel kapcsolatos problémákat itt, Magyarországon. Az lenne a kérdésem a nagykövet úrhoz, hogy Horvátország miként szabályozza és milyen moratóriumokat tudott elérni a tárgyalásai során a földvásárlások

tekintetében. Kérdezem ezt azért is, mert sok magyar vásárolt idegenforgalmi területeken különböző telkeket, épületeket.

A másik kérdésem, ami szintén az idegenforgalommal kapcsolatos - és ez aktuálpolitikai kérdés vagy legalábbis a turizmust aktuálisan érinti -, itt különböző sms-eket kapunk, hogy Horvátországban akár 600 ezer forintnyi kunára is meg lehet büntetni a gyorshajtókat. Talán ez nem éppen egészséges a turizmus fejlesztése érdekében, az összeg nagysága miatt.

Harmadsorban meg köszönöm a nagykövet úrnak azt a megközelítést, amivel Vukovárt és Knint összehasonlította, mert ez valós probléma. Aki sokat jár Horvátországba, az tudja, hogy Horvátországban a saját nemzeti hőseiket valóban megfelelő módon tisztelik, és az a belső tartás, ami bennük van, mégiscsak abból fakad, hogy felszabadították és szabaddá tették Horvátországot. Természetesen ezért fontos az, hogy megfelelő módon megfelelő tájékoztatást kapjunk, hogy valóban belül a horvát nemzet miként éli meg azokat a szembevetéseket, amelyek a hágai Nemzetközi Bíróság kapcsán is felmerülnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdések? - kérdezem képviselőtársaimat. *(Jelzésre:)* Balczó képviselő úr, tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Nagykövet Úr! Két kérdést szeretnék föltenni. Ön beszélt arról, hogy a tárgyalások során a bilaterális kérdéseket különválasztják. Ez érthető, hiszen egyik oldalról 30 fejezetet szándékoznak lezárni, másik oldalról lehetnek megoldatlan kérdések, elsősorban Szlovéniával kapcsolatban. Milyen súlyúak ezek a megoldatlan kérdések? Legrosszabb esetben van-e bármi esélye annak, hogy ha e kérdéseket nem sikerül megoldani, adott esetben Szlovénia nem ratifikálná a csatlakozási szerződést? Tehát van-e ennek bármi esélye, ha nem sikerül megoldani? Tehát milyen súlyúak ezek a kérdések?

A másik kérdésem szintén a termőfölddel kapcsolatos. Ugyan Horvátország olyan időszakban lép be, amikor a mezőgazdasági támogatások rendszerének átalakítása 2013-tól várható, de amikor Magyarország belépett, elfogadta, hogy az eredeti tizenöt tagországhoz képest a közvetlen kifizetéseknek mindössze a 25 százalékát kaptuk induláskor. Horvátország milyen feltételeket tudott elérni e közvetlen kifizetések arányában például egy osztrák vagy német gazda által kapott támogatáshoz képest? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e még kérdés. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Akkor a kérdések körét lezárom, és átadom a szót a nagykövet úrnak. Tessék parancsolni!

Ivan Bandić reflexiója

IVAN BANDIĆ, Horvátország budapesti nagykövete: Köszönöm szépen. Nagyon nagy örömmre szolgált Firtl urat hallgatni, az ő nagyon szép gradistyei horvát nyelvét. Ez tényleg egy ékes bizonyítéka annak, hogy Magyarországon lehet horvátul beszélni, ami nagyon szép.

Egyben Firtl úr említette a kisebbségek kérdését is. Amikor én a kisebbségekről beszélek, akkor egyidejűleg a horvátországi magyarokra is gondolok, illetve amit én szeretnék és kívánok a magyarországi horvátoknak, azt egyben kívánom a horvátországi magyaroknak is mindig.

Firtl úr kérdésére válaszolva a föld kapcsán: az utóbbi tíz évben, igen, Horvátországban nagy számban vásároltak magyar állampolgárok telkeket, ingatlanokat.

Sajnos, el kell mondjam, hogy a kezdeti időszakban, illetve azt követően az önkormányzatok, illetve az állam sem definiálta teljesen precízen az itt szükséges jogi alapot tulajdonképpen, gondolok elsősorban a fejlesztési, urbanisztikai, építészeti tervekre, hiszen önök tudják, elsősorban a közvetlenül az Adriai-tenger partján fekvő telkekről, ingatlanokról van itt szó. Aztán előfordultak bizonyos incidensek is emiatt, ismerik a viri esetet, sajnálatos módon itt ingatlanledöntésekre, -rombolásokra is sor került.

Azóta elmondhatjuk, hogy együttműködve tulajdonképpen az önkormányzati szféra, illetve az állam, rendezte a vonatkozó kérdéseket, illetve, ha most vásárol valaki például telket, ingatlant, egészen biztos vagyok abban, hogy a korábbi problémák nem ismétlődhetnek meg, tehát gyakorlatilag rendeződött mind a tulajdonjogi oldala ennek a kérdésnek, mind pedig más vonatkozások, tehát egész biztosan más a helyzet.

Ami a horvát európai uniós tagságot illeti: a csatlakozás után a horvát ingatlanpiac teljes mértékben nyitottá fog válni. Természetesen nemzeti érdekekből fakadóan vannak bizonyos korlátozások is itt, példának kedvéért nem lehet majd szigeteket eladni, értékesíteni, illetve a parti sáv is ilyen elbírálás alá esik. Ha jól tudom, akkor most 70 méter az a sáv, amin belül gyakorlatilag nem lehet értékesíteni telket, ingatlant Horvátországban. Tehát ilyen formában alkalmazunk bizonyos záradékokat, amelyek biztosítanak minket, hogy megmentsük tulajdonképpen a természeti környezetünket, úgymond azt, amit Isten ránk hagyományozott.

Firtl úr másik kérdése a turizmusra vonatkozott. Nem kell külön hangsúlyoznunk, mennyire fontos számunkra ez a terület, mennyire fontosak a magyar turisták. Sajnos, az elmúlt év során a gazdasági recesszió hatásaként csökkent a Horvátországba látogató magyar turisták száma. Korábban mintegy félmillió magyar érkezett nyári időszakban a tengerre, tavaly ez leesett körülbelül 300 ezerre. Azonban bizonyosan tudjuk azt is, hogy a magyarok nem más helyszínre költöztek úgymond, hanem ez kifejezetten a gazdasági válság hatásaként jelentkezett.

Ami a közlekedést illeti, illetve a Horvátországba jövetelt: elmondhatjuk, hogy tényleg kiváló autópálya-rendszer áll már rendelkezésre - bizonyára ezt önök is tudják -, tehát Budapestről gyakorlatilag Rijekáig, Fiuméig 5 óra alatt le lehet érkezni, Zadarig, mondjuk, 6 óra alatt, Splitig 7 óra alatt, Makarska utáinig elérkezett már az autópálya, tehát gyakorlatilag egy kényelmes tempóban lehet haladni.

Amit Firtl Mátyás úr említett itt: valóban beszigorítottunk, ami a gyorsajtást illeti. A korlátozás ugyanúgy, mint önöknél, 130 kilométer/óra. Higgyék el, ha 150-nel vezetnek az autópályán, azért nem fogják önöket megbüntetni, de 170-190 környékén már előfordulhat, ugyanis sajnos, olyan nagy számban vannak halálos kimenetelű közlekedési balesetek az országunkban, főképpen a gyorsforgalmi utakon, hogy ez ilyenformában szükségessé vált. Jómagam is találkoztam már velük, beszélgettem velük, Horvátországban létezik egy különleges bevetési autópálya-rendőrség, ők is tulajdonképpen azt mondják, hogy 150 kilométer/óráig biztos, hogy nem fogja önöket senki sem megállítani, lefényképezni, azonban tényleg, valahol olyan 160 körül húzódik ez a határ. Véleményem szerint ez így rendben van, mert elsősorban a forgalom biztonságát, valamint az állampolgárok biztonságát kell szavatolnunk.

Ha már a turizmusnál tartunk, szeretném kiemelni azt is, hogy a két ország között született egy rendészeti megállapodás, ennek keretein belül idén is fognak érkezni magyar rendőrök a horvát tengerpartra, ahol együtt teljesítenek szolgálatot a horvát rendőrökkel, illetve Splitben, valamint Zadarban az önök konzuli szolgálata is segítséget nyújt a magyar állampolgároknak. Tehát azt lehet mondani, hogy együttes erővel azon leszünk, hogy ebben az idegenforgalmi szezonban is maximálisan együttműködve segítsük egymást.

Amit Firtl úr megállapított, illetve említett itt, a hágai együttműködés kapcsán tényleg szeretném elmondani, hogy a horvát kormánynak nincs semmifajta hátsó szándéka, teljesen

nyíltan együttműködünk a hágai Nemzetközi Bírósággal. A horvát kormány már 1996-ban hozott egy alkotmányerejű rendeletet, amely a Nemzetközi Bírósággal való együttműködést szabályozza és teszi lehetővé. Abban az időben én Hágában dolgoztam diplomataként a horvát nagykövetségen, tehát tényleg első kézből tudom, hogy hogyan történtek a dolgok, hogyan zajlott ez az együttműködés akkor, abban az időszakban, amikor ez még nagyon fájdalmas, nagyon érzékeny, nagyon traumatizáló dolog volt. Azonban mi eldöntöttük, hogy az országunkat szigorúan demokratikus alapokra helyezzük, és a demokratikus országok családjának tagjai kívánunk lenni.

Említettem Vukovárt, azonban említenem kell itt azt az ügyet is, ami évekig traumatizálta a horvát közvéleményt, ez az akkor szökésben lévő Gotovina tábornok ügye volt. Ennek során bebizonyosodott, hogy míg bizonyos európai uniós tagállamok, nem mondom konkrétan, hogy melyek, önök bizonyára tudják, hogy melyekről van szó, folyamatosan azzal vádoltak minket, hogy Horvátország bűjtatja, rejtegeti Gotovina tábornokot, aközben kiderült, hogy ő a világot járta, illetve az Európai Unió területén, európai országokban tartózkodott. Azaz ezek az országok segíthették volna Horvátországot, amennyiben ezt kívánták volna. Amikor Hágáról van szó - természetesen még egyszer kiemelve az együttműködési szándékunkat -, mi gyakran fennakadunk az egyoldalú megközelítésen, hiszen a hágai főügyészség egyoldalúan közelít, ez csak a történetnek az egyik oldala. Természetesen a hágai Nemzetközi Bíróság az ENSZ Biztonsági Tanácsának döntése alapján jött létre, azonban időnként felmerülnek ezek a dolgok ilyen formában.

Balczó úr kérdésére válaszolva, aki Szlovéniáról tett föl kérdést: el kell mondjam, hogy minket Horvátországban néha el is szomorít a szlovén szomszéd hozzáállása. Ugyanis mi úgy gondoljuk, hogy Szlovénia számára, az Európai Unió számára, mindenki számára az a legjobb, hogyha együttműködünk, hiszen az együttműködés során tudjuk megtalálni azokat a megoldásokat, módokat, ami mindenkinek megfelelő. Mi úgy gondoljuk - és véleményem szerint ebben a nemzetközi közösség is támogat minket -, hogy az ilyen ügyeket, a bilaterális ügyeket a nemzetközi bíróságokon mediációval, döntőbírók közbeiktatásával kell hogy megoldjuk, és szóba sem jöhet az a megoldás, hogy valamelyik ország zsarolóként lép föl, egy olyan ország, amely adott pillanatban rendelkezik zsarolási potenciállal. Ugyanis gyakran mondják nálunk az emberek, hogy ha az Európai Unió azt jelenti, amit Szlovénia jelent, minek menjünk mi oda. Ilyen formában erősödik az euroszkepticizmus. Gyakorlatilag ezek a kérdések ilyen formában merülnek fel, és azért a lakosság hangulatát vizsgálva figyelembe kell vennünk azt is, hogy az Európai Unió tagjai végül az európai uniós referendum révén leszünk majd. Stefan Füle bővítési biztos úr tegnap-tesnapelőtt kiemelte, illetve ez egy üzenet is volt a szlovén fél részére is, hogy a bilaterális ügyeket ne keverjük a csatlakozási folyamatba, illetve a bilaterális ügyek kapcsán mindig lehet megoldást találni.

Nézzék, egészen biztos, és mi tisztában vagyunk azzal, hogy mindez a szlovén belpolitika számára kifejezetten fontos. Ez tulajdonképpen egy belpolitikai szavazás is volt Szlovéniában, tulajdonképpen vagy-vagy: vagy Pahor vagy Jansa, erről is szólt ez a népszavazás. Jansa úr a népszavazást követően azt nyilatkozta: egy történelmi lehetőséget hagyunk ki, hogy Horvátországot kényszerrel, zsarolással arra vegyük rá, hogy elfogadja a mi álláspontunkat, amit mi szeretnénk. Tehát mi ez az elv akkor? Hogyan tudunk így működni szomszédként? Hogyan tekintünk előre ebben az esetben?

Szeretném elmondani azt is, hogy a területen fekvő közigazgatási községekben, járásokban - három ilyen fekszik a Pirani-öböl területén -, nem tudom, hogy tudják-e, mekkora volt itt a népszavazásnak a támogatottsága. 70 százalékos, tehát egészen magas volt. Azaz az itt élő emberek, akik itt, a helyszínen élnek, a jövőt nézik, ők azt szeretnék, hogy ez az ügy megoldódjon. Aztán itt van a döntőbíró ügye. Ki tudja garantálni azt, hogy a döntőbíró Horvátország javára vagy pedig ellene fog dönten? Ezeket nem tudjuk előre. A döntőbíró csak most fog felállni, csak most fogják megválasztani a tagjait. A döntőbírósi

eljárások pedig a horvát európai uniós teljes jogú tagság megszületésével egy időben fognak indulni.

Balczó úr kedvéért még egyszer szeretném elmondani, mik azok a nyitott kérdések, amik itt számba jöhetnek. Itt volt a Pirani-öbölben a határkérdés, ezt vélhetően most már kezelni fogja a döntőbíróóság. Aztán pedig vannak még más határkérdések is, például Sveta Gera térségében, illetve itt fönt a Muraközben, egészen közel a magyar határhoz, tehát itt a szárazföldi határpont nincs még teljesen definiálva. Azonban jó szomszédként mi mindezt meg akarjuk tenni, természetesen a nemzetközi jogra alapozva, korábbi példák alapján is, biztosíthatom önöket, hogy ennek megfelelően fogunk eljárni most is.

A harmadik dolog, ami még nyitott: a krskói atomerőmű tulajdonjoga kapcsán vannak még rendezetlen kérdések. Nincs teljesen definiálva a tulajdonjogi oldal. Itt két kérdés is van, az egyik az energiafelhasználási jog, a másik pedig a keletkező veszélyes hulladék raktározásának ügye.

Aztán még egy kérdés a Ljubljanska Banka szlovén bank horvát betéteseinek ügye. Ezt tulajdonképpen megpróbáltuk érvényesíteni, rendezni annak idején, amikor a volt jugoszláv állam vagyonával kapcsolatos jogfolytonossági ügyeket tárgyaltuk. Szlovénia azt kéri, hogy a Ljubljanska Banka beléphessen a horvát piacra, mi viszont azt kérjük, hogy kártalanítsák azokat a betéteseket, akiket előzőleg drasztikusan megkárosítottak. A Ljubljanska Banka egyébként csak nevet változtatott, őket már Nova Ljubljanska Bankának, azaz Új Ljubljanska Bankának hívják, azt mondják a jogelődhez semmi közük, és azt hisszük, hogy ez nem annyira hiteles dolog. Nagyon sok lakossági betétes perli a bankot, de úgy gondoljuk, hogy ezt az ügyet is kezelni lehet, meg lehet oldani, csak jókedvre és jó szándékra van szükség.

Egyébként, ha már a határkérdéseknél tartunk, ilyen ügyek vannak más szinteken is Bosznia-Hercegovina, Montenegró, illetve Szerbia vonatkozásában. Ami a montenegróiakat illeti, illetve Bosznia-Hercegovinát: ők elfogadják ezt az elvet nagyjából, tehát hogy nemzetközi alapon eljárva szeretnék a nemzetközi jog eszközeivel élve rendezni ezeket az ügyeket. Valószínűnek tartom, hogy ez Szerbiával is sikerülni fog. Mi semmiképpen sem szeretnénk meggátolni Szerbia európai törekvéseit, ezért gyakorlatilag ezt is ennek megfelelően rendezni kívánjuk.

Ami a mezőgazdaságot illeti: igen, tényleg egy fájdalmas területről van szó, és azt lehet mondani, még nem sikerült teljesen definiálnunk az álláspontunkat. El kell mondjam, ez belpolitikai kérdés is egyben. A jelenlegi hatalmon lévő koalíció részét képezi nálunk a HSS, a Horvát Parasztpárt, amely gyakorlatilag a kisgazdák, a mezőgazdasági termelők érdekeit is védi többek között, és ők gyakorlatilag az egyik fő politikai céljukként deklarálták éppen ezt a kérdést, a támogatások kérdését.

Azonban szeretném kiemelni, hogy nemcsak mezőgazdasági támogatásokról beszélünk itt. Egészen biztosan tudják önök is, hogy számunkra nagyon fájdalmas a hajóépítő-ipar kérdése is. A hajóépítő-iparban is nagyon komoly állami szubvenciók léteznek. Ebben a fejezetben is gyakorlatilag intenzíven tárgyalunk az Európai Unió képviselőivel, hiszen számunkra ez a korábban, a múltban egy igen erős ágazatot jelentett, jelent ma is, azonban természetesen az állami támogatások összege nem lehet már olyan magas, mint amilyen korábban volt. Pillanatnyilag egy privatizációs folyamat zajlik a hajóépítő-ipar területén.

Véleményem szerint sokkal könnyebben tudjuk majd lezárni, kezelni az igazságügyi fejezetet is ezeknél, tehát könnyebb lesz ezeknek a végére jutni, mint a mezőgazdasági, illetve a hajóépítéssel kapcsolatos problémáknak, ugyanis Horvátország tradicionálisan hajóépítő nemzet, komoly hagyományokkal rendelkezik, kiterjedt alvállalkozói hálózatok épültek rá a hajóépítésre. Ez most egészen biztosan változik, és más módon kerül szabályozásra. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon köszönjük nagykövet úrnak a kimerítő válaszokat. Reméljük, hogy 2011 májusában az aláírás itt, Budapesten megtörténhet. További sok sikert kívánok a tárgyalásokhoz. Reméljük, hogy nagykövet úr álma is teljesül, hogy - ahogy ön mondta - diplomata karrierjének csúcsa lesz, hogy az adott országban, ahol ön nagykövet, aláírhatják az uniós csatlakozást. További sok sikert kívánok, és reméljük, hogy képviselőtársaim majd személyesen is meg tudnak győződni arról a nyár folyamán, hogy milyen kiváltó vendéglátó ország Horvátország. Köszönjük szépen nagykövet úrnak. (*Ivan Bandić: Nagyon köszönöm.*)

Egy perc technikai szünetet rendelék el, míg elbúcsúzom nagykövet úrtól, és utána folytatjuk. (*Rövid szünet.*)

Döntés az előző ciklusban indított, folyamatban lévő egyeztetési eljárásokról

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy folytassuk a bizottsági ülésünket. Az idő egy kicsit eljárt, már csak egy napirendi pontunk van, ezt nevezhetjük technikai jellegűnek is: döntés az előző ciklusban indított, folyamatban lévő egyeztetési eljárásokról.

Elnöki tájékoztató

Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilván abból az anyagból, amit megkaptak, önök is látják, hogy az elmúlt országgyűlési ciklusban mintegy 69 egyeztetési eljárás közül 19 uniós tervezet tárgyalása még nem zárult le az Unióban. Az Európai ügyek bizottsága az állásfoglalást a 19 folyamatban lévő egyeztetési eljárásban kettő kivételével, a gyógyszeresomag és a határon átnyúló közúti szankciók kivételével minden más ügyben elfogadta. A 19 javaslat esetében a döntéshozatali állás hármas képet mutat, tehát vannak, amelyek lezárultak, aztán vannak, amelyek tárgyalása megrekedt és végül amelyek helyett, főleg a lisszaboni szerződés hatályba lépése miatt, új javaslatok születtek. Ezeket szeretném nagyon röviden áttekinteni.

Az első tehát a folyamatban lévő ügyek egy kisebb része, amelyek tanácsi döntéshozatali eljárása lezárult, és a tervezetek hamarosan jogszabályként kihirdetésre kerülnek, tehát ezzel nincs mit tennünk.

A második, mint említettem, a nagyobb csoportja a folyamatban lévő javaslatoknak, a Tanácsban megrekedt tárgyalás miatt itt nem várható előrelépés. Ide tartoznak például a személygépkocsikra vonatkozó adókról, a szellemi tulajdonjogok érvényesülését biztosító büntetőjogi intézkedésekről, a gázolaj adóztatásáról, az európai zártkörű társaság státúmáról, a nehéz tehergépjárművek úthasználati díjról szóló iránytervezetek.

A harmadik kategóriában pedig, ahogy említettem, a lisszaboni szerződés hatályba lépése nyomán az egyeztetési eljárás alatt lévő javaslatok helyett új javaslatok születtek, illetve várható az alábbi esetekben, például a büntetőeljárás bizonyos eljárásjogairól, új javaslat várható az utas-nyilvántartási adatokról és új javaslat lehetséges a közúti közlekedési szankciók határon átnyúló végrehajtásáról szóló iránytervezet esetében.

A negyedik kategória: a spanyol EU-elnökség alatt politikai szinten már napirenden lévő javaslatokat szeretném említeni a talajvédelem, az egyenlő bánásmód, a betegjogok és az úgynevezett gyógyszeresomag esetében, amely öt javaslatból áll.

Tehát ezek a kategóriák, és ezen belül is tehát a 19 javaslat esetében az előbb általam elmondott okokra tekintettel az egyeztetési eljárások megszüntetése tűnik indokoltnak, ezért javaslom a bizottságunk tagjainak, hogy szavazzunk a 19 egyeztetési eljárás megszüntetésével kapcsolatban. Egyébként emellett szól az a tény is, hogy az országgyűlési állásfoglalások, ha jól emlékszem, két kivételtől eltekintve már korábban megszülettek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vitát megnyitom. Akinek kérdése van, fölteheti, bár úgy hiszem, hogy ez egy technikai jellegű, úgy is mondhatnám, hogy portfóliótisztogatás, - tisztítás, hogy a következő, előttünk álló feladatokat meg tudjuk oldani, ezért szükséges erről döntenünk. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem látok jelentkezőt.

Határozathozatal

Javaslom a bizottságnak, hogy az előbb említett 19 javaslat esetében szüntessük meg az egyeztetési eljárásokat. Aki ezt támogatja, kérem, emelje föl a kezét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)*

A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy egyhangúlag döntöttünk. Köszönöm szépen.

Egyebek

Tisztelt Képviselőtársaim! A következő bizottsági ülésünk várhatóan kissé bizonytalan, hiszen fontos feladatok állnak az Országgyűlés plenáris ülése előtt, és ezért nehéz terveznünk. Én úgy látom, hogy előzetesen július 6-án a még létező Belgium *(Derüeltség.)* nagykövetének a meghallgatása lenne.

Szeretném arról is tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy a COSAC, a kis-COSAC elnökségi ülésünk Brüsszelben július 4-5-én lesz, a szavazások miatt még kérdéses a kiutazásunk. Mindenesetre 6-ára tervezzük a belga nagykövetnek a meghallgatását. Tehát előreláthatólag más napirendi pont nincs. Úgyhogy mindenkinek jó munkát kívánok.

Elnöki zárszó

Köszönöm a megjelenést, az ülésünket bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 25 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecília és Nánásiné Czapári Judit